

[Finansministeren.]

Udsigter for Statens Finanser i indeværende Aar, Finansaaret 1946—47. Det er jo saadan, at Tillægsbevillingsloven drejer sig om noget, der er passeret, og for saa vidt i Hovedsagen om en Godkendelse af noget, der har fundet Sted. Interessen maa imidlertid i høj Grad samle sig om det, der kan ventes at ville ske i den kommende Tid.

I den nylig vedtagne Finanslov for Finansaaret 1946—47 er der regnet med Indtægter paa ca. 1 230 Mill. Kr. og Udgifter paa ca. 1 570 Mill. Kr., altsaa et Underskud paa ca. 340 Mill. Kr. Imidlertid giver denne Finanslov ikke noget fuldstændigt Billede af den Udvikling, der kan forventes. Ifølge hævdvunden Praxis regner man i en Finanslov kun med Udgiftslove og Skatte-love for det Tidsrum, de er gældende paa det Tidspunkt, da Finansloven vedtages. I samme Omfang som Udgiftslove eller Skattelove, der udløber midt i Finansaaret, til sin Tid bliver forlænget, vil derfor Billedet kunne ændres, og det samme gælder naturligvis i endnu højere Grad, hvis der kommer Indtægter eller Udgifter til, som man ikke har kunnet medtage i Finansloven. I bevægelige Tider som de nuværende vil noget saadant i ret betydelig Udstrækning blive Tilfældet. Der kan allerede nu regnes med betydelige Merudgifter i Forhold til Finanslovens Tal. Jeg minder f. Eks. om Udgifterne i Henhold til den nu vedtagne Sukkerordning, til den for nylig forelagte Tjenestemandsslov og til den Gave til UNRRA, man har besluttet at yde. Hertil kommer en Række andre Ting, hvoraf f. Eks. kan nævnes Erstatninger for tysk Brug af danske Ejendomme. Der maa ogsaa regnes med Udgifter i Henhold til det nu forelagte Forslag om en ny Alders- og Invaliderenteordning. For de militære Budgetters Vedkommende maa man endvidere regne med visse Udgifter, der ikke i Øjeblikket lader sig overse med Sikkerhed. Den Omstændighed, at Hovedparten af vort militære Udstyr blev fjernet under Besættelsen, maa naturligvis bevirke, at der alene af Hensyn til Mandskabets Uddannelse efterhaanden maa anskaffes en Del nyt Materiel, selv om man naturligvis ikke i Øjeblikket kan sige, hvorledes den endelige Forsvarsordning bliver.

Et større Usikkerhedsmoment knytter sig imidlertid til en anden Faktor, nemlig Tilstedeværelsen af de mange tyske Flygtninge, som endnu i dette Øjeblik opholder sig her i Landet. Det er naturligvis Regeringens Bestræbelse at faa dette Forhold afviklet, saaledes at Landet kan blive be-

friet for den store Byrde, der her er blevet lagt paa os, og Regeringen haaber, at en Afvikling kan opnaas saa snart som muligt. Der kan imidlertid ikke i Øjeblikket siges noget bestemt om Udsigterne for Resultatet af disse Bestræbelser. Det sikre er foreløbig kun, at saa længe det nuværende Antal Flygtninge findes her i Landet, skal der udredes et Beløb paa mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. om Dagen til Dækning af Omkostningerne herved. Hvad det endelige Resultat end bliver, maa vi altsaa i Øjeblikket regne med denne daglige Udbetaling fra Statskassen som en Realitet. Hvor meget dette betyder for indeværende Finansaar vil naturligvis afhænge af, hvor længe Flygtningene bliver her. Det er forholdsvis let at regne ud, hvad den samlede Udgift bliver under visse forskellige Forudsætninger; jo hurtigere en Afvikling finder Sted, des hurtigere vil Statens Udbetaling paa dette Punkt kunne nedbringes. Regner man, for at tage et Eksempel, med den ugunstigste Mulighed, det vil sige at det nuværende Antal Flygtninge forbliver her i hele Finansaaret, maa der regnes med en samlet Udbetaling paa denne Konto paa op imod 200 Mill. Kr. for dette Finansaar. Skulde dette ske, maa man paa Grundlag af de foreløbige Oplysninger, der i Øjeblikket staar til Raadighed, regne med en samlet Driftsudgift for Finansaaret 1946—47 paa ca. 2 Milliarder Kr., maaske snarest lidt over dette Tal. Men det siger sig selv, at Tallet maa tages med et ikke ringe Forbehold.

Til Gengæld maa det forventes, at ogsaa Indtægterne bliver en Del større end budgetteret. Det kan forventes, at saavel de direkte som de indirekte Skatter vil indbringe større Beløb, end der i Finansloven er regnet med, og dertil kommer, at de Bøder og Skatteefterbetalinger, der bliver en Følge af Pengeloven af 23. Juli 1945, nu vil begynde at indløbe. I Henhold til en nylig vedtagen Lov indgaar en mindre Del af disse Bøder og Efterbetalinger — vel rundt regnet $\frac{1}{6}$ — paa Driftsbudgettet. Vi kan maaske med den Usikkerhed, der nødvendigvis maa herske paa det nuværende Tidspunkt, antage, at de samlede Indtægter, der er budgetteret til 1 230 Mill. Kr., paa denne Maade vil komme op paa omkring 1 500 Mill. Kr. Hvis dette slaar til, og hvis de Forudsætninger, jeg for et Øjeblik siden nævnte med Hensyn til Udgifterne, skulde blive aktuelle, vil de samlede Udgifter meget rundt regnet overstige de samlede Indtægter, der hører til Driftsbudgettet, med et Beløb, der ligger omkring 500 Mill. Kr.